

La Permanenta Revoluco

XX

LA FUNDAMENTAJ PRINCIPOJ DE LA KVARA INTERNACIO
DUA EDITO! UNUA KAJERO DE "LA PERMANENTA REVOLUCIO"
KOPENHAGO 1935 (Levighu 78/CK 4-1)

XX

EDITO - REDAKTO - ADMINISTRADO

centra komitato de Levighu

ADRESO - ADMINISTRISTREJO

SAU, danio, kopenhago, F. Duevej 120

PREZO

20 danaj oeroj
aŭ egalvaloro
aŭ unu internacia respondkupono
(havebla kiel coupon reponse internationale
en ĉiu poshtejo)

PLUJAJ INFORMOJ SUR LA DUA PAGHO.

LA UNUA INTERNACIO DONIS AL NI LA PROGRAMON
LA DUA INTERNACIO VIGLIGIS LA AMASOJN
LA TRIA INTERNACIO DONIS EKZEMPLEJOJN DE KURAGHA REVOLUCIISMO
LA KVARA INTERNACIO PLENUMU LA MONDREVOLUCION!

PROLETOJ CHIULANDAJ UNUICHU!

Atentu!

Ni volonte perigos al ĉiuj kamaradoj internacian korespondadon pri la
problemo de la Kvara Internacio. Plue ni perigos artikolojn pri ĉiu ajn
politika temo.

Al demandantoj ni sendos registrojn pri materialo (broŝuroj, libroj, ga-
zetoj, alvokoj, artikoloj ktp) pri la Kvara Internacio. Bonvolu sciigi al
ni en kiu lingvo estu la materialo aŭ pri kiu speciala temo ghestu
Speciale volonte ni sendos al vi registrojn pri materialo esperantlin-
va.

Se vi deziras vi ricevos de ni adresojn de organizoj propagandantaj la
Kvaran Internacion. Sciigu tiukaze pri kiu regiono temas. Ankaŭ jam ekz-
istas esperantista organizo.

CHIJJ TIJ SERVOJ ESTAS SENKOSTAJ!

Ĉu vi jam helpis finance al nia laboro? Se ne tuj faru tion! Tion vi
povas fari donacante al ni monon aŭ mendi nian duan broŝuron (sambreza)

ATENTU!

MATERIALO PRI LA BOLŝHEVISTA-LENINISTA KVARA INTERNACIO
ekzistas tre multe. Ni volas ĉi tie doni kelkajn scigojn kiujn vi eble
povos uzi!
GAZETARO DE LA INTERNACIA LIGO DE KOMUNISTOJ-INTERNACIISTOJ (IKL)
LA VERITE, francalingva organo de la grupo bolŝhevista-leninista en SFIO

UNSER WORT, germanlingva organo de la internaciaj komunistoj de Germanio
duonponata

RABOTCHI VISTI, ukraina

THE MILITANT, anglalingva organo de la Laborista partio en Usono, semajna

THE NEW INTERNATIONAL, anglalingva teoria organo
DE NIEUWE FAKKEL, nederlandlingva organo de la rev. soc. lab. partio en

Nederlando, duonsemajna

DE INTERNATIONALE, teoria organo de la nederlanda partio

DE ARBEID, organo de la nacia laborsekretariejo, (mia sindikato en Nederl.)
BULLETIN DE L'OPPOSITION (BULLITTINJ OPPOSITSIJ) rusingva organo de la
sovetia sekcio.

THE VANGUARD, anglalingva organo de la kanadia sekcio

THE MILITANT, anglalingva organo de la aŭstralia sekcio

IZQUIERDA, hispanlingva organo de nia ĉilia sekcio

CO DALEJ? pola organo, ankaŭ WYDNOKREJ, alia pola organo.

SPARTANUSOMUNISTE, francalingva organo de la brazila organo.

SPARTAKUS, flamlingva organo de la sama organo

plue grekaj kaj ĉinlingvaj organoj.

internaj bultenoj en diversaj lingvoj, plue

KLASSEKAMP, dana kaj LA PERMANENTA REVOLUCIO esperanta.

ORGANOJ DE OPOZICIAJ ORGANIZOJ

Kelkaj organizoj batalas por la sama celo sed opozicias al IKL pro div.
aferoj. Ili eldonas en Belgio la menciitan LA VOIX COMMUNISTE kaj
SPARTACUS, en Francio L'INTERNATIONALE, en Usono LABOR FRONT,
KLA INTERNACIA OFICEJO POR REVOLUCIOJ JUNULORGANIZOJ editas internacian
bultenon en diversaj lingvoj. Havebla perdo de ni.

ESPERANTILINVAJ ELDONAĴOJ.

La esperantista asocio Leviflu editis jam multe da materialo de kiu
speciale estas menciinda.

EL DEKLARO DE LA BOLŝHEVIDTOJ-LENINISTOJ

MALLONGA DEKLARO PRI NECESO KAJ PRINCIPOJ DE NOVA INTERNACIO

DEKLARO PRI NECESO KAJ PRINCIPOJ DE NOVA INTERNACIO

DEK UNU PROGRAMTEZOJ DE LA BOLŝHEVISTOJ-LENINISTOJ

LA PROGRAMO DE LA LABORISTA PARTIO EN USONO

PAROLADO PRI LA BOLŝHEVISTA-LENINISMA INTERNACIO

REVOLUCIA PROLEARI KAJ MILITA

LA NOVA PARTIO EN NEDERLANDO

LABORISTA REGISTRARO EN NORVEGIO

ktp ktp ktp

HELPU al ni finance por ke ni povu editi

LA KVARA INTERNACIO KAJ LA MILITO

DIREKTLINIOJ POR KONTRAUMILITA BATALO

LA KVARA INTERNACIO KAJ SOVETIO

DIREKTLINIOJ POR NELECHA SINDIKATA MOVADO

PRI UNUECA BATALFRONTO

PRI LA PERMANENTA REVOLUCIO

LA REVOLUCIO DE LILLE

ktp ktp ktp.

EL DEKLARO DE LA BOLŝEVIŝTOJ-LEMINISTOJ.

LA KATASTROFA BANKROTO DE LA DU NUNAJ INTERNACIOJ.

Malgraŭ la videbla bankroto de la kapitalismo kiel ekonomiformo kaj sociaj kondiĉoj la tutmonda laborista movado trairas hodiaŭ pli akran krizon ol post la malvenko de la Ruziza komuno kaj la imperiista milito. En la plej industria lando de la mondo ŝanĝitele de laboristaj partioj kiuj havis malmalaltan si pli ol **13 000 000** balotojn kaj titolaciis entaŭ la fashismaj bandoj. Du internacioj post provoj malfungiĝis esti bankrotaj.

La socialdemokratia rainiĝis pro la reformismo. Ĝar ĝi ghis la finon ligis sin al la putriĝanta kapitalismo ĝi men atakighis de la putriĝinta procezo. Ĝi traivis ĉiujn humiligojn kaj ĉian perfigon, maldisciplinigitajn siajn kadrojn, rezignis je la historiajn taskoj de la proletaro kaj perfidis ties taginteresojn. Estante en la fronto de la subpremata klaso ĝi farighis al la ĉefbaro por ties liberigo.

La Kominternio farighis la viktimo de la teorio kaj praktiko de la socialismo en unu bando. Dum tempo kien la kapitalismo aktualigis la mondrevolucion la Kominternio ferighis al humila kaj senova koruso ĉirkaŭanta la Sovetburokrataron kiu estas tute konservativa kaj naciisma.

Miloj da komunistoj provas hodiaŭ savi la oficialan partion daurigante la malnovan politikon sub la novaj kondiĉoj. Malgraŭ nia revolucia simpatio io por tiuj memoferantaj batalantoj ni devas diri al ili ke la malghuste direktitaj klorodoj kaj oferoj sin montrigoj senfruktaj. Neleghan revolucia partion oni devas konstrui sur novaj fundamentoj.

Post kiam la vojo de la okazoj montris ke la fashismo kaj la socialdemokratio - du antitezaj iloj de laburgha reĝimo - ne nur politike sed ankaŭ materie tute diferencas oni devas esti farinta la simplajn konkludojn el tiu sperto al la fundamento de nia tuta internacia politiko. Tiam la socialdemokratiaj partioj post la monro de tio farus unuecan batalfronton kun la komunistaj partioj. Sed malgraŭ tio la komunistaj burokratoj en la kominternio diskonigis la fundamentecan kaj pravecon de ilia teorio pri la socialfashismo kaj tiel sin decide barante la vojon al la propagando en la reformistaj amasorganizaĵoj ĝi anstataŭigis la proletan unuecfronton per karnevalaj ligoj kun senpovaj rondoĵ de pacifistoj, kaj aventururistoj. Se al la stalinista burokrataro ne helpis la instruo de la germana katastrofo nenio helpos al ĝi. Do bezonighas novaj - nestalinistaj komunistaj partioj kaj nova komunistaj internacio.

LA BATALO KUN LA REFORMISMO.

Vi jam vidis el la ĝhis nun dirita ke la rompo inter ni kaj la centrista stalinismo burokrataro ne signifas ian mildigon al niaj rilatoj al la reformismo. Kontraŭe, hodiaŭ ili estas pli akraj, pli nerepacigeblaj ol iam antaŭe. La ĉefan historian krimon de la stalinista burokrataro ni eĉ vidas en tio ke ĝi per sia politiko rilate al la socialdemokrataro helpis al tiu treege kaj tiel baris al la proletaro la transiron al la revolucia vojo.

Ni bolŝevistoj-leninistoj ne daŭre movas kunlabori kun organizoj kiuj ne forĵetis la principajn ideojn de la reformismo au esperas la reestigon de la socialdemokratia partio au esperas la reunuigon de la dua kaj tria internacioj. Grupoj kiuj havas tiajn tendencojn returniet la proletaron estas malprogresaj sed ni volas pro la instruoj de la partioj to antaŭen.

La Dudek unu kondiĉoj por la aliĝo al la komunistaj internacio kiujn verkis Lenin por decide forigi ĉiajn nuancojn de reformismo kaj anarkismo nun ree ricevas aktualan karakteron. Kompreneble ne temas pri la teksto de tiu dokumento kiu rilatwe al la kondiĉoj de la hodiaŭa epoko estas alligenda sed pri la ĝenerala senco de la revolucia marksisma nerepacigeblo. Nur premise de la senkomapta distancigo de ĉiuj specoj de la reformismo oni povas amike kunlabori kun ĉiuj proletaj organizoj kiuj sin evoluas de la reformismo al la revolucismo.

Ni kondamnas kaj forjhetas la politikon de la kominternao kiu norigas ĉiujn revoluciuojn kiujn starbe - kulpas de la kominternao - eksterne de siaj vicoj "maldekstraj socialfashiŝtoj" kaj maltraŭtis ilin invitas kelkajn tagojn poste kiel "simpatiantajn organizojn". La kominternao nur povas disigi kaj malkonstrui la proletajn organizojn sed ne firmigi kaj eduki ilin.

LA KOMENCAJ KVAR MONDKONGRESOJ DE LA KOMINTERNO.

Revolucia politiko sen revolucia praktiko ne estas pensebla. Ĉi tie ni tute ne bezonas ree komenci. Ni fundamentas je Marks kaj Lenin. La komencaj kongresoj de la kominternao postlasis al ni bonegan programan testamenton.

La karaktero de la hodiaŭa epoko kiel epoko de la imperiismo, t.e. de la ruiniĝo de la kapitalismo, la esenco de la hodiaŭa reformismo kaj la metodoj por batali kontraŭ ĝi, la rilatoj inter demokrateco kaj proletata diktatoreco, la rolo de la partio en la proleta revolucio, la rilatoj inter proletaro kaj malgrandburgharo, (speciale la kamparistaro - la agrarpoblema), la nacia problemoj kaj la liberighatalo de la koloniopoloj, la laboro en la sindikatoj, la politiko de la unueca fronto, la rilatoj al la parlamentariismo, ktp - ĉiuj tiuj problemoj ricevis per la laboro de la unuaj kvar mondkongresoj de la kominternao ĝis nun ne atingitan principan pritraktadon.

Unu el la plej gravaj taskoj de la organizoj kiuj celas la renovigon al la proleta movado revolucia estas eltiri el la amaso da decidoj de la nomitaj mondkongresoj de la kominternao la principajn, ensistemigajn tiujn kaj pridiskuti ilin pro la pluj taskoj revoluciaj por la proletaro. LA STRATEGIAJ INSTRUOJ DE LA LASTA JARDEKO.

La politika vivo de la proleta avangardo ne restis che la decidoj de la unuaj kvar mondkongresoj de la kominternao. Sub la influo de la historiaj kondiĉoj t.e. la klabatalo, transiris la aparato de la komunistaj internacio de la marksismo al le centrismo, de la internacismo al la nacismo. La estigo al la komunisma tria internacio ne estis ebla sen purigo al la marksa instruoj de la rubo reformisma kaj hodiaŭ estas la estigo al revoluciaj partioj ne ebla sen purigo al la komunismaj partioj de la rubo de la burkratea centrismo.

La bayero de la "maldekstra opozicio" kontraŭ la ŝanceligoj de la stalinaj aparato, kiu kostis multajn kaj gravajn viktimojn, estas montrita en dokumntaro programa kaj strategia. Rilate al la plej gravaj politikaj etapoj de la lasta jardeko la jenaj problemoj praktikaj: la ekonomia konstruo al USSR, la partiregimo, la politiko de la proletaro en la koloniarevolucioj, (Ĉinio, Hindio) la metodoj de la unueca batalfronto (anglorusa komitato, germana sperto) la vojoj de la hispana revolucio (demokrata diktatoreco) la kontraŭmilita batalo, la kontraŭfashiŝma batalo, ktp, ktp. La ĉefaj konkludoj el tiu dekjara batalo estas mallonge resumitaj en la "Dek unu programaj taskoj de la bolshevistoj-leninistoj".

LA USSR (SOVETIO).

Trege gravan signifon por la tutmonda laborista movado posedas la problemoj pri Sovetio. Ni bolshevistoj-leninistoj ankoraŭ hodiaŭ opinias ke a Sovetio estas proleta ŝtato eĉ en ĝia nuna formo. Sed tiu jugho nek

bezonas esti iluziojn nek plibonigon. Ĉi nur povas abomeni la Liron de amikoj de Sovetio kiu deklaras ke ĉiu kritika vorto kontraŭ la sovetburokrataro estas kontraurevolucia kaj ajho. Se revoluciuoj sin lasas direkti de tiuj postuloj - la oktobra

revolucio verŝajne neniam estus okazinta. Ni malaprobas la politikon de la brantleristoj lau kiu la politiko de la kominternao kiu en ĉiuj landoj estas malĝusta, en Sovetio estas ĝusta. Nia teorio fundamentas je la malrekono al la ĝenerala direktiva linio de proleta politiko, kaj opinias ke la internacio nur estas respondeca por la faktaj rezultoj de ĝiaj taskoj. Ni respondas per la agoj de la aliaj.

Alia kompreneble estas la socialdemokrata internacio. Sed tia socialdemokrata opinio ne estas marksisma.

La politiko de la sovetia stalinburokrataro havas la samajn principojn kiel la politiko de la Kominternolo. La diferenco ne konsistas el la metodoj sed el la objektivaj kondiĉoj: en Sovetio la burokratario apogas sin sur la sojlojn fundamentitajn de la proleta revolucio kaj ghi dum dek jaroj ghisfine elspezis la kapitalon ideologian de la Kominternolo. Ghi subfosis la fundamentojn de la proleta shtato sed ne likvidis ghin. Post kiam la sovetproletaro esence estis perdinta partion, sindikatojn kaj sovetojn kiuj estas rabitaj de la burokratario, ghi savas la laboristanshtaton nur pro sia socia influo kaj pro sia tradicio revolucia.

Kompari la socialan konstruon de Sovetio kun shtatkapitalismo la usona, italia au germania tipo signifas ne koni la principan problemon de chiasociordo: la karakteron de la proprajho, kaj malfermi la pordon al malghustaj kaj dangheraj konkludoj. Tiuproblemo por ni ne ekzistas por ni iaj pridubinarajhoj au kompromisajhoj. La defendo al la laborista shtato kontraustrau imperiismo kaj kontraurevolucio estas kiel chiam antaue deca de chiu sincera revolucia laboristo. Sed helpi je flu chi defendo ne signifas farighi ilo de la sovetburokrataro.

La agoj kaj deklaroj de la sovetburokrataro provokis ofte, speciale dum la lasta tempo, gravan kaj tute ghustan chagrenon che la politike progresintaj laboristoj. Menio malfortigas la, situon de la USSR en la mondo tiel kiel - malgraŭ chiu rekonoj kaj ne-atak-kontraĵoj - la oportuniisma eksterlandpolitiko de la stalinistoj kiu estas plenigita de la iluzioj pri la teorio de la "socialismo en unu lando".

Oni ne povas defendi la USSR'on sen revoluciaj bataloj de la tutmonda proletaro. Revoluciaj bataloj ne povas ekzisti sen sendependeco de la sovetburokrataro kaj sovetdiplomatio. Sed aliflanke la kritiko je la stalinismo ne ekskludas unuecfronton kun ghi.

LA PARTIREGIMO.

La problemo pri la interna reghimo estas treege grava por la estigo de nova internacio. Ju plif la estranta aparato deflankighas de la proleta politiko des ŝymalpli ghi povas suferi la kontrolon de la proleta avangardo. Ja fakte la finigo al la laborista demokrateco nur estas la rezulto de la premo de la kiaskontraŭulo je la partio pere de la burokratario. Tiu historia ligo jesighas kaj de la historio de la reformismo en la kapitalistaj landoj kaj de la spertoj de la burokratigo de la Sovetio. La socialdemokratataj partioj atingis la por ili necesan gradon de partia interne reghimo pere de komplikata sistemo de agoj: unue ili el la partio kaj sindikataroj ekskludas revolucian kaj kritikeman laboristojn, due ili ne povas atingi la disdisciplinan partion flanko de la mal-

stroj, parlamentaroj, jhurnalistoj kaj sindikatburokratoj. La kombinitaj metodoj de perforto, trompo, kaj korupcio permesas al la socialdemokratoj rezervi la shajnon de la diskuto libera, elekto al la funkciistoj, kontrolo flanko de la partanoj, kaj resti samtempe aparato de la burgharo en la laboristaro.

La stalinburokratoj likvidigis pere de la shtataparato la partion, sindikat- kaj sovetdemokratecon ne nur la vesence sed ankaŭ la forme. La reghimo de la persona diktatoreco estas transigita de la KPSU al la kompartioj en la kapitalistaj landoj. La partifunkciistoj nur havas la taskon proklami la volon de la diktatoroj. La partanaro nur havas la rajton obedi kaj silaenti. La kutimaj faroj por rezervi la ordon en la partio estas: represalioj, incitoj. Tio estas la vojo al la disigho kaj perdigho de la partio proleta.

Revolucio nur estas edukenda en atmosfero de kritiko je chio ekzistanta, ankaŭ desia propra partio. Profunda disciplino nur povas estighi je je konscia konfido al la gvidantoj. La konfido ne nur estighas pro ghusta

Leviĝu 78/CK 4-1/5
povlitko sed ankaŭ pro honestaj rilatoj al la propraj roloj. La problemo
dela interna reĝimo do ricevas por ni trean signifon. Oni devas doni al
la politike progresintaj laboristoj la eblon konscie kaj memstare kunla-
bore je la organizo de la partio kaj je la ellaboro de ties tuta politiki-
ko. Oni devas ebligi al la anaro la rajton pensi, kritiki, esprimi kaj kore-
kti.

Aliflanke estas klare ke la reĝimo de la partidemokratateco nur tiukaze
vojos al la estigo al moderita, unueca armeo de proletaj batalantoj se
la organizo fundamentante sur la firmege bazo de la marksismo per la
demokratiaj metodoj kontrastas al la oportunisto, centrismo kaj aventurismo
konkludo.

La vojo al la nova internacio estas al ni prezentita de la kondiĉoj de
la tuta evoluo. Sed tio ne signifas ke ni jam nun proklamas la kvaran inter-
internacion.

Oni ne povas proklami la novan internacion sen praktike partopreni la
evoluiĝantajn okazajhojn.

Neniu jam hodiaŭ povas profeti tiu kiam oni fondos la novan internacion. Tio
ne nur dependas dela objektiva ivo de la okazajhoj sed ankaŭ de niaj kloro-
podoj. Tre verŝajne ni jam nun estas multe pli fortaj ol multaj da ni
pensis. Ne vane montris al ni la historio ke organizo havanta

grandan autoritatecon sed perdinta la ghusan irekton ŝajne supreme
novas fari unu araron post la alia sed iam alportos al ghi a evoluo
p. neeviteblan katastrofon. Male povas organizo havante

bonan kompenson sed estante dum longa tempo en malgranda manoreco pro
turno dela hist oriaj kondiĉoj subite levighi je alta shtupo. Tia eble ek-
ekzistas po ni kondiĉe de ghusa politiko de nia flanko. Ni provu per
kunigitaj fortoj ne malekzistigi tiun eblon. Nia revolucia respondumo estis
estas ege granda. Restu niaj agoj je la alto de tiu respondumo

MALJONGA DEKLARO PRI NECESO KAJ PRINCIPOJ DE NOVA INTERNACIO

La agonia krizo de la kapitalismo kiu sensendigis la reformismon devi-
gas nin chesi la politikon reformisman kaj akcepti por la programo la revo-
lucionan batalon de la proletaro je la potenco kaj je la statigo al
la diktatoreco de la proletaro.

La tasko de la proleta diktatoreco laesence nur havas karaktereton senna-
cian. La proletaro povas konstrui la perfektan socion komunisman nur fu-
ndamente de la internacia laborpartigo kaj internacia kunlaboro. Tial ni
malaprobas la teorion pri la konstruo de la socialismo en unu lando. Same
decide ni malekceptas la teorionde la austromarksisistoj kiu sub la kashiro-
filo de la internacia karaktero de la proleta diktatoreco predikas atend-
antan pasivecon en la propra lando kaj tiel envere perfidas la prolet-
aron al la fashismo. La partio proleta kiu sub la kondiĉoj hodiaŭaj
evitas la ekregadon plejege perfidas la proletaron. La venkinta prolet-
aro de unu lando devas firmigi sian diktatorecon nacian per la konstruo
al la socialismo kiu ghis tiam restos neperfekta kaj nesufiĉa kiam la
klaso laborista en minimume kelkaj landoj estos konkerinta la potencion
politikan. Samtempe devas la klaso laborista de unu lando agi por la eks-

spensio de la revolucio en la aliajn landojn.
La estighinta al la oktobra revolucio Tria Internacio farighis la viktimo
mo de multaj kontraŭajhoj. La perfida rolo de la socialdemokratiaj partioj,
la juneco kaj nesparteco de la komunistaj partioj gvidis al la feno ka-
tastrofa de la revolucia movado postmilita. La izola situo de la proleta
diktatoreco en neprogresinta shtato donis al la nacismo, konservativa
kaj burokratisma sovetoŝicistaro treegan potencion. La skiva dependeco de
la kominternaj sekcioj de la sovetpinto siaflanke gvidis al novaj ser-
ioj da malvenkoj, al burokrata misevoluo de la teorio kaj praktiko de
la komunistaj partioj, al ilia malgortigo organiza kaj fine al la fakto
ke la Kominterno ne nur farighos nepovanta plenumi siajn historiajn
taskojn sed eĉ ankaŭ al kontraŭajho por la revolucia internacio.
La antaŭenmarŝo de la fashismo en Germanio starigis la organizojn pro-

letajn antaŭ la decidontan provon historian. La socialdemokrata partio ankoraŭ foje ghusstigis la signon kiun donis al ghi Rosa Luksemburg: ghi montrighis esti moderachanta kadavro». La venko pri la metodoj, organizoj kaj ideoj reformismaj estas necesa premo por la venko de la laborista klaso pri la fashismo.

Same evidente montrigis speciale la germanaj okazintaĵoj la misajhojn en la Kria Internacio. Spite al ghia dek-kvarjara ekzisto, spite al la spertoj kolektitaj en bataloj grandiozaj, spite al la morala subteno per Sovetio montrigis speciale la KP germania sub kondiĉoj por revolucia movado tre ege bonaj de senekzempla ekonomia, politika kaj socia krizo tute plenan nepovecon kaj tiel montris decide ke ghi spite al la heroismo de siaj membroj ne povas plenumi siajn historiajn taskojn.

La situo de la kapitalismo, la terrura krizo kiu mizerigas la popolon, la revoluciaj movadoj de la subpremataj koloniopoloj, la mondanĝereto de la fashismo, la akuta eblo de nova milito kiu minacas detruil ĉiujn homajn kulturojn, tio estas faktoj kiuj postulas la unuigon de la proleta avangardo al nova internacio. Jam ekzistas multaj asocioj kiuj decidis propagandi por la nova internacio fundamente de la teorioj kaj strategiaj direktilinoj de Marks kaj Lenin.

La nova internacio ne povos toleri iampacemon de reformismo kaj centrismo. La necesa unuigo de la proletaro nur estos ebla post forjheto de la politiko de la du nunaj internacioj. Se la nova internacio volas plenumi siajn taskojn ghi ne aliasu deklarkighojn en la revoluciaj principoj problemaj de la ribelo, diktaturo de la proletaro, sovetismo de la Shtato ktp.

Lau ĉia klasa bazo, la nepre regantaj proprajformoj, ghiaj socioj fundamentej la USSR ankoraŭ hodiaŭ estas proleta shtato. t.e. ilo por la estigo al la socialista socio. Ĉeftasko de la nova internacio estos la defendado al Sovetio kontraŭ imperiismo kaj kontraŭrevolucio. Ghuste la revolucia defendo al Sovetio devigas nin liberigi ĉiujn laboristojn en la mondo de la pereiganta influo de la Kominterno. Tial ni devas konstrui novan komunistan internacion. Nur premo de la tuta sendependeco de la internaciaj organizoj proletaj de la sovetburokrataro kaj premo de la ĉiama demaskigo de ties malghustaj metodoj antaŭ la okuloj de la mondproletaro eblas sukcesonta defendo al Sovetio.

PEK - UNU PROGRAMTEZOJ DE LA BOLŜEVISTOJ - LENINISTOJ.

La Ligo de komunistoj - internaciistoj (bolŝevistoj - leninistoj) fundamente sur la decidoj de la kvar unuaj mondkongresoj de la Kominterno. Tio ne signifas ke ghi opinigas ke estas prava ĉiu unuopa litero de tiuj decidoj - de kiuj multaj nur havas liamtempan signifon kaj forme de siaj praktikaj konsekvencoj estas forjhetitaj de la praktiko sekvinta. Sed ĉiuj tre gravaj principoj (rilatoj al la imperiismo kaj al la shtato burĝa, diktaturo de la proletaro, rilatoj al la kamparitaro kaj al la subpremataj koloniopoloj, sovetoj, laboro en la shtikatoj, unuecfronto - litiko) ankoraŭ hodiaŭ estas la plej alta espramo de proleta strategia en epoko de la plej terura krizo de la kapitalismo. La IKL malaprobas la reviziistajn decidojn de la kvinaj kaj sesa mondkongresoj de la Kominterno kaj opinias ke necesas purigadi ghisfunda al la programo de la Kien kiu la oro de la marksismo tute senvalorighis per indegrediencoj centrismaj.

Konsente de la senco kaj spirito de la decidoj de la kvar unuaj mondkongresoj de la Kominterno kaj kiel pluevoluo al ĉi tiuj decidoj la IKL formuligas la jenajn principojn, pluevoluas ilin teorie kaj uzas ilin praktike:

(0) Sendependeco de la partio proleta ĉiam, ĉie kaj ĉiel. Malaprobado al la Kuomintangpolitiko 1924-28, al la politiko de la komitato anglorusa, al la teorio stalinista pri la duklasa partio (kamparistoj kaj laboristoj) kaj al la tuta praktiko kiu fundamentas sur tiu politiko kaj al la kongreso amsterdama en kiu la KP-oj disighis en marchon pacifisman.

Levighu 78/CK 4-1/7

- (1) Rekono al la karaktero chianacia kaj tial permanenta de la proleta revolucio. Malaprobo al la teorio pri la konstruo de la socialismo en unu lando, kaj same al la politiko nacibolshevisma en Germanio kiu tie kompletigas tiun teorion (fundamento de la liberigo nacia).
- (2) Rekono al la Sovetunio kiel laborista ŝtato malgraŭ la chiam pligranda defenda misvolvo de la reĝimo burokrata, postulo ke chiu laboristo defendu ĝin kontraŭ imperiismo kaj kontraŭrevolucio.
- (3) Malaprobo al la politiko ekonomia de la stalina frakcio kaj al la ekonomia oportunismo 1923-28) (batalo kontraŭ la troindustriigado, kulpiĝi la kulakojn je chio, tuteca kolektivigo, administra nuligo al la kulkaj kia klaso.) Kondamno al la krimeca aserto ke Sovetiojam atingis la stadion socialisman! Rekono al la neceso returnighi al la realisma ekonomia politiko de la leninismo.
- (4) Rekono al la neceso propagandlabori sisteme en la amasorganizoj laboristaĵ, speciale en la sindikatoj reformismaj. Malaprobo al la teorio kaj praktiko de la RGO-politiko (RGO=stalin. ĝindikatoj) en Germanio kaj de similaĵ konstruaĵoj en aliaj landoj.
- (5) Malaprobo al la formulon demokrateca diktaturo de la proletaro kaj kamparistarokiu signifas specialan reĝimon sin diferencigantan de la diktaturo de la proletaro kiu gvidas la proletaron kaj ĝenerale la subprematajn amasojn. Malaprobo al la kontraŭmarksista teorio pri la pac-socialismigo de la diktaturo demokrateca.
- (6) Rekono al la neceso mobilizigi la amasojn per paroloj kiuj rilatu al la konkreta konstelacio en la diversaj landoj kaj speciale per demokrateĵ paroloj tie kie temas pri batalo kontraŭ feŭdeco, nacia subpremo aŭ alki formoj de evidenta formo de evidenta imperiista diktaturo. (fashismo bonapartismo ktp).
- (7) Rekono al la neceso de evoluighinta unuefrontpolitiko kiu inkludas la socialdemokratojn kia partio pro la amasorganizoj laboristklasaj (sin dikataĵ kaj ankaŭ politikaj) malaprobo al la ultimata alvokoruĝueca fronto nur de malsupren kiu signifas praktike malrekomenon al la unuefronto kaj sekve ankaŭ al la formigo al sovetoj. Malaprobo al la oportuna uzo de la unuefrontpolitiko kia ekz. la anglorusa komitato - unuigho kun la gvidantoj kontraŭ la amasoj. Pleĵa kondamno al la politiko de la Centra Komitato de la Germania Kompartio kiu interligis la ultimatan parolon nur de malsupren kun la oportuna praktiko kaze de parlamentaĵ paktoj kun la socialdemokrataĵ gvidantoj.
- (8) Malaprobo al la teorio pri la socialfashismokaj al la tuta sur ĝi fundamentanta praktikokochar ĝi nur konformas kaj profitigas parte la fashismon, parte la socialdemokrataron.
- (9) Batalo por la novgrupigho de la laborista movado sub la standardo de la komunismo sennacialisma (internacialisma). Rekono al la neceso estigi novan internacion komunisman kiu havos la supre menciitajn principojn.
- (10) Rekono al la partidemokrateco ne nur laŭvorte sed ankaŭ laŭvere. Senkompata kondamno al la stalinisma reĝimo plebiscitisma (nuligo al la voĵo kaj pensado de la partieroj, regado de nelaraŭtaĵoj regentoj, konscia nebligado al ĝhusta partiiinformado).
- La supre menciitaj principoj kiuj havas fundamentan signifon en la nuna epoko por la strategio proleta devigas la LKI-on havi nerepacigeblan opinionon pri la stalinistaro kiu nunmomente regas pri la Kominternoo kaj Sovetio. La rekono al chii tiuj principoj fundamente de la kvar unuaj mondkongresoj de la Kominternoo estas necesa kondiĉo por la membrigho de aliaĵ organizoj, personoj aŭ grupoj al la IKL.
- XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

RIMARKO: LKI=IKL=Internacia ligo de komunistoj+internacianoj (bolshevistoj leninistoj). La sama maldekstra opozicio de la Kominternoo.
Kominternoo=KI=Komuniste internacio.

LA PERMANENTA REVOLUCIO. Ansvarhavende: Aage Kjeldsø, Redovre, Nyholmsalle.
Danmark.

Responduma: Aage Kjeldsø.